

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 3Co/35/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200160  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7822200160.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX, zastúpenej JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova 71, o zaplatenie 1.731,62 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/3/2022-449 zo dňa 15. novembra 2022

### rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch č. I. a III.
- II. O d m i e t a odvolanie proti výroku č. II. rozsudku.
- III. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi:

- nezaplatenú istinu 1.034,56 eura,
- zmluvný úrok 106,96 eura,
- úroky z omeškania 1,47 eura,
- zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.731,62 eura od 30.10.2015 do 26.10.2022 včítane,
- úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny 1.034,56 eur od 30.10.2015 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatených úrokov 106,96 eura od 30.10.2015 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 697,06 eura od 04.05.2016 do 13.05.2016 a úrok z omeškania vo výške 3 % ročne z istiny 697,06 eura od 14.05.2016 do zaplatenia s tým, že súd p o v o l u j e žalovanej splácať dlh v splátkach po 80,- eur mesačne, vždy do 28.-eho dňa toho - ktorého mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky a to na účet žalobcu IBAN č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v F. G. E., H..

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovanej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplattenia nezaplattenej istiny vo výške 1.731,62 eur, úroku 106,96 eur, úrokov z omeškania 1,47 eur, úroku vo výške 17,90 % ročne z nezaplattenej istiny vo výške 1.731,62 eur od 30.10.2015 do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplattenej istiny 1.731,62 eur a nezaplattenej úrokov 106,96 eur od 30.10.2015 do zaplattenia, ako aj náhrady trov konania od žalovanej.

3. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 3Co/345/2016 - 74 zo dňa 28.09.2017 potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania (výrok I.) a nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania (výrok II.). Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo/236/2020 - 184 zo dňa 27.10.2021 zrušil vyššie uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2017 sp. zn. 3Co/345/2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia dovolací súd skonštatoval, že v danom prípade rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na Najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/235/2017, 2Cdo/161/2019, 2Cdo/103/2020, 3Cdo/146/2017, 3Cdo/56/2018, 5Cdo/132/2017, 3Cdo/45/2018, 7Cdo/147/2019, 7Cdo/50/2020, 7Cdo/22/2021, v ktorých dospel dovolací súd k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i/) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky“. V dôsledku čoho možno tento právny názor v predmetnej právnej otázke považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Dovolací súd sa preto s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne a v zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru, od ktorého sa dovolací súd nepovažoval za potrebné odkloniť, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustné a zároveň dôvodné, pretože rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

6. Krajský súd v Košiciach následne Uznesením sp. zn. 3Co/199/2021 - 194 zo dňa 21.12.2021 zrušil rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/38/2016 - 49 z 25. mája 2016 vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s výrokom o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže z dôvodu nepodania odvolania oprávnenou osobou hore uvedený rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť vo vyhovujúcej časti uplatneného nároku, ktorou súd z a v ä z u j e žalovanú zaplatiť žalobcovi 697,06 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 14.05.2016 do zaplattenia s tým, že súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 20,- eur mesačne, vždy do posledného dňa toho - ktorého mesiaca, počnúc od 01.07.2016 do úplného splattenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplattenia ktorejkoľvek splátky.

7. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia poukázal na znenie čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), podľa ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splattenia.

8. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi odvolacieho súdu vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/199/2021 - 194 zo dňa 21.12.2021) súd opätovne pristúpil k posúdeniu dôvodnosti nároku v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti trov konania.

9. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a poukazovala na svoje zlé finančné pomery a žiadala, aby jej súd umožnil splácať dlh v splátkach a v prípade, ak sa súd nestotožní s jej námietkami. Mala za to, že zosplatenie úveru je nezákonné, žalobca si nesplnil povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona č.

129/2010 Z.z., pričom v žalobe je nesprávne uvedená RPMN. Rovnako konštatovala, že nie je možné si uplatňovať úrok z omeškania z priznaného príslušenstva s tým, že vo výške úroku 106,96 eur je nárok nepreskúmateľný a čo sa týka poplatku vo výške 1,99 eur, ide o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluve.

10. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie po právnom posúdení veci dospel k záveru, že v zmysle zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu výška úveru bola dohodnutá v sume 2.700 eur, celková čiastka, ktorú žalovaná bola povinná zaplatiť bola uvedená sumou 6.111,60 eur, ktorú sumu tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom. V zmluve je ďalej uvedené, že poplatok za správu úverového účtu je 1,99 eur/mesačne, výška anuitnej splátky 48,94 eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky je určený dňom 26.11.2012, počet anuitných splátok je 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky je mesačná, v 26. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 26.10.2022, typ a výška úrokovej sadzby bola dohodnutá ako fixná do splatnosti vo výške 17,9 % p.a., výška RPMN 21,09 % a priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 19,08 %, a keďže ide o spotrebiteľský úrok, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. ustanovení § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, a dospel k záveru, že údaj o RPMN uvedený v zmluve vo výške 21,09 % a suma vyčíslená ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť vo výške 6.111,60 eur sú správne (viď bod 27. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Rovnako poplatok vo výške 1,99 eur vyplýva z ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z., a preto nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, keďže tvorí jednu zo zložiek celkovej čiastky, ktorú musí žalovaná ako spotrebiteľ zaplatiť na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ na úhradu úveru zaplatiť resp. celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú výsledkom súčinu počtu splátok (120) a výšky mesačnej splátky (50,93 eur vrátane poplatku za správu úverového účtu). Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ na úhradu úveru zaplatiť, tak predstavuje sumu 6.111,60 eur, ktorá plne zodpovedá sume uvedenej v zmluve.

11. V súvislosti s námietkou žalovanej, že žalobca pri skúmaní bonity žalovanej nepostupoval s odbornou starostlivosťou súd prvej inštancie uviedol, že žalobca pri overovaní bonity žalovanej dodržal náležitú odbornú starostlivosť, pretože mal k dispozícii údaje o príjmoch, výdavkoch ako aj o rodinnom stave žalovanej a zároveň nahliadol do spoločného registra bankových informácií a príjem žalovanej preveril aj v Sociálnej poisťovni.

12. V reakcii na námietku žalovanej, že zosplatenie úveru žalobcom je neplatné, keďže žalobca nijakým spôsobom nepreukázal doručenie Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a ani upozorňujúcej výzvy na zosplatenie úveru žalovanej, žalobca v priebehu konania predložil súdu doručenkou preukazujúcu doručenie výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 29.10.2015, z ktorej vyplýva údaj 04.11.2015 ako dátum prevzatia predmetnej písomnosti žalovanou, pričom výzva bola žalovanej doručovaná na adresu uvedenú v zmluve. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu a ním predloženú doručenkou naďalej namietala nedoručenie upomínacej výzvy, nakoľko žalobca o tom doručenkou nepredložil. V zmysle bodu IX. písm. B bodu 3. Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy uzavretej medzi stranami sporu písomnosti a oznámenia banky sa považujú za doručené, ak sú doručované: a) poštou - na druhý pracovný deň odo dňa odoslania, f/ SMS správou - v momente odoslania SMS správy. Doručovanie a komunikácia banky bude prebiehať na korešpondenčnú adresu, e-mail, telefónne číslo uvedené klientom v zmluve uzatvorenej s bankou alebo na novú adresu, e-mail, telefónne číslo neskôr písomne oznámené klientom banke. Zo žalobcom predloženého prehľadu zaslaných SMS správ, výziev, upozornení, upomienok pre žalovanú vyplýva, že jeho súčasťou je aj Upomienka č. 2 zo dňa 31.08.2015. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávnych úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Vychádzajúc z vyššie cit. časti Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a.s. tvoriacich súčasť zmluvy, z časti ktorej vyplýva možnosť doručovania výziev a upomienok tak obyčajnou poštou ako aj formou SMS správy, je zrejmé, že zásielka s upomienkou č. 2 nemusela byť doručovaná do vlastných rúk, keďže to

nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, postačovalo teda, ak sa dostala do dispozičnej sféry adresáta a poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že zosplatnenie úveru je platné.

13. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami sporu, ako aj jednotlivými listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania stranami sporu súd konštatoval, že vyčíslenie nezaplátenej istiny vo výške 1.034,56 eur, kapitalizovaného zmluvného úroku v sume 106,96 eur a vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 1,47 eur je správne a dôvodné, a preto žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel.

14. Zmluvné úroky priznal s odkazom na uznesenie NS SR zo dňa 16.6.2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020 a pri úrokoch z omeškania poukazyval na právoplatný výrok rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 9C/38/2016-49 z 25. mája 2016 a jeho právoplatnosť a v tomto smere prekážku „res iudicata“ a to aj čo sa týka právneho posúdenia veci.

15. S prihliadnutím na finančnú situáciu žalovanej, súd súhlasil s možnosťou uhradenia dlžnej sumy v splátkach ale vo výške 80 eur mesačne, keďže vychádzal z finančných pomerom žalovanej (viď bod 34. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

16. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

17. Proti rozsudku podala odvolanie v zákonnej lehote (včas) žalovaná. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhovala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu žalobcu odvolací súd zamietne a prizná žalovanej nárok na náhradu trov konania. Nestotožnila sa s právnym posúdením veci učeným súdom prvej inštancie v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, a to v znení učinenej procesnej obrany v konaní, ako aj s nesprávnym právnym posúdením, čo sa týka určenej RPMN, keďže v tomto smere je rozhodnutie rozporuplné a rovnako aj čo sa týka priznania poplatku. Mala za to, že pri skúmaní bonity s poukazom na uvádzané údaje žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Nestotožnila sa s námietkou žalovanej o neplatnosti zosplatnenia úveru žalobcom, keďže žalobca nijakým preukázateľným spôsobom neuniesol dôkazné bremeno o doručení upozorňujúcej výzvy žalovanej predtým, ako rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, a preto žalobca nesplnil podmienky na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom dohoda medzi žalobcom a žalovaným o možnosti predčasného splatenia úveru nebola platne uzavretá, a to s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.8.2020 sp. zn. 3CoCsp/12/2020.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu k žalovanej poukazyval čo sa týka výpočtu RPMN na § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v účinnom znení. Žalobca s poukazom na zdôvodnenie uvádzané vo vyjadrení k odvolaniu vychádzajúc z výpočtu v zmysle hore citovaného ustanoveniami mal za to, že hodnota RPMN bola v zmluve uvedená správne, t.j. v súlade so zákonom, pričom poukázal aj na citované rozhodnutia krajských súdov. Čo sa týka poplatku za správu úverového účtu konštatoval, že všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyhlásil súhlas so svojim podpisom, keďže zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhodnotená ako jediný dokument, dávajúc do pozornosti rozhodnutie SDEÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia a.s. proti C. G., čo je aj v súlade s ust. § 273 Obchodného zákonníka, ako aj s ust. § 261 ods. 6 písm. d/ ObZ. Žalovaná mala možnosť nesúhlasiť s podmienkami zmluvy a zmluvu nepodpísať, a keďže tak učinila, konala dobrovoľne a slobodne, dávajúc do pozornosti v obdobnej veci aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, kde najvyšší súd v rámci bodu 28.1. akceptoval uvedenie základných náležitostí zmluvy o úvere v rámci VOP a poznamenal, že „zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená v jednom dokumente,“ dávajúc do pozornosti aj ďalšie citované rozhodnutia krajských súdov. K zosplatneniu úveru rovnako poukazyval na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach ako aj ďalšie, dávajúc v tomto smere opätovne do pozornosti aktuálnu judikatúru s odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli platne uzavreté. Navrhoval rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

19. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu už nevyjadřila.

20. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovanej.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.3.2023 o 10.40 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 2.3.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv strán sporu, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia strany sporu o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bola strana sporu vylúčená z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, napr. ak súd nevykonal dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, strane sporu v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, a pod.

23. Tento odvolací dôvod je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016).

24. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd, čo sa týka odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukazuje na jeho odôvodnenie, nakoľko sa súd prvej inštancie náležite s odkazom na citované rozhodnutia najvyššieho súdu vysporiadal s procesnou obranou žalovanej, ktorá je totožná s odvolacími námietkami žalovanej, pričom odôvodnenie napadnutého rozsudku pramení aj zo zrušujúceho uznesenia NS SR 2Cdo/236/2020 v danej veci a taktiež sčasti z právoplatného rozhodnutia v danej veci v časti uplatneného nároku, a preto odvolací súd len konštatuje, že napadnutý rozsudok zodpovedá po každej stránke ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, t.j. odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je preskúmateľné v celom rozsahu, keďže odpovedá na procesnú obranu žalovanej, ktorá je rovnaká ako odvolacie námietky žalovanej, s odkazom na učinené právne posúdenie veci, ktoré je vecne správne, keďže odkazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, načo odkazuje aj odvolací súd v tomto rozhodnutí a uvádza, že výpočet výšky RPMN je stranám sporu verejne známy a je v súlade so zákonom, pričom zmluva obsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, a to aj so zreteľom na odôvodnenie učinené v zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal prieskumom správnosti vyčíslenia RPMN uvedenej v zmluve vo výške 21,09 %, a keďže správnosť výpočtu tohto údaja si overil pomocou internej pomôcky - kalkulačky RPMN, ktorá je súčasťou Registra a po zadaní predpokladov pre výpočet (výška pôžičky, dátum pôžičky, periodicita splátok, výška splátky, počet splátok, dátum prvej splátky, deň splátky) zistil, že pri výške splátky 50,93 eur, ktorá suma zahŕňa v zmluve uvedenú výšku anuitnej splátky 48,94 eur a mesačný poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur, údaj o RPMN uvedený v zmluve vo výške 21,09 % a suma vyčíslená ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť vo výške 6.111,60 eur, sú správne. Rovnako dospel k správne výpočtu poplatku za správu úverového účtu v zmluve vo výške 1,99 eur, keďže to medzi stranami sporu bolo dohodnuté a určenie poplatku je v súlade s ust. § 2 písm. g/ citovaného zákona, čím nejde o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ s tým, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ na úhradu úveru zaplatiť resp. celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú výsledkom súčinu počtu splátok (120) a výšky mesačnej splátky (50,93 eur vrátane poplatku za správu úverového účtu), čím celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ na úhradu úveru zaplatiť, je 6.111,60 eur, ktorá plne zodpovedá sume uvedenej v zmluve. Čo sa týka skúmania bonity žalovanej súd taktiež postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa nemôže stotožniť s námietkou žalovanej, že zosplatnenie úveru žalobcom je neplatné, keďže žalobca v priebehu konania predložil súdu doručenkou preukazujúcu doručenie výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 29.10.2015 z ktorej vyplýva údaj, že dňa 4.11.2015 žalovaná prevzala predmetné písomnosti (č.l. 348 spisu), keďže doručenie výzvy ani dovtedy nerozporovala a v podaní zo dňa 9.5.2016 (č.l. 34) žalovaná aj uznala dlh v plnej výške, dávajúc do pozornosti aj právoplatnú časť rozsudku zo dňa 25.5.2016 v tomto smere, pričom nedoručenie ďalších výziev nemá za následok dôvodnosť odvolacej námietky žalovanej v tomto smere, keďže k zosplatneniu úveru došlo v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, čím je zosplatnenie úveru platné s odkazom aj na rozhodnutie KS v Trnave 11CoCsp/2/2022 z 26.7.2022, ako aj to, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj za oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti ak jej obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky (viď rozhodnutie NS SR 8Cdo/169/2020). Čo sa týka doručenia písomnosti, tu odvolací súd odkazuje na rozhodnutie NS SR 5Cdo/36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021 pod č. 04 a požiadavku o reálnej možnosti spotrebiteľa sa so zásielkou oboznámiť, čo je aj uplatnené v tomto prípade, keďže žalovaná adresu pobytu nezmenila a na začiatku sporu s uplatneným nárokom súhlasila.

28. Vychádzajúc z citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu a po oboznámení sa s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami sporu, ako aj jednotlivými listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania stranami sporu odvolací súd konštatuje, že vyčíslenie nezaplatenej istiny vo výške 1.034,56 eur, kapitalizovaného zmluvného úroku v sume 106,96 eur a vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 1,47 eur je správne a dôvodné, a preto správne súd prvej inštancie žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel, čím sú ďalšie odvolacie námietky právne irelevantné.

29. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

30. Odvolací súd k námietkam právnej zástupkyne žalovanej o neplatnom predčasnom zosplatnení úveru poukazuje na prvé rozhodnutie Okresného súdu Rožňava v predmetnej právnej veci zo dňa 25.5.2016, sp. zn. 9C/38/2016-49, ktorým súd priznal žalobcovi časť už zosplatnenej pohľadávky a to na to, že počas predmetného súdneho konania žalovaná ani raz nerozporovala platnosť predčasného zosplatnenia úveru a ani doručovanie upozornenia na možnosť zosplatnenia dlhu (upomienky č. 2) a ani samotnej výzvy na predčasné splatenie úveru. Ako uviedol aj súd v odôvodnení svojho prvého rozsudku, žalovaná v ústnom vyjadrení na pojednávaní uviedla, že je ochotná uhradiť zostatok úveru a poukazovala iba na svoju nepriaznivú sociálno – ekonomickú situáciu a teda pohľadávku žalobcu v nijakom smere nespochybňovala. Súd po oboznámení sa s jednotlivými listinnými dôkazmi, okrem iného aj s upomienkou a výzvou, po vykonanom dokazovaní síce vyslovil názor, že úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (tento názor súdu prvej inštancie bol však neskôr na základe dovolania žalobcu prekonaný Uznesením NS SR sp. zn. 2Cdo/236/2020 zo dňa 27.10.2021), avšak žalobcovi po započítaní všetkých žalovanou vykonaných úhrad len na istinu poskytnutého úveru priznal zvyšok zosplatnenej istiny spolu s príslušným úrokom z omeškania (po vykonanom dokazovaní nemal súd žiadne pochybnosti o platnosti predčasného zosplatnenia úveru). Predmetné rozhodnutia nadobudlo v časti takto priznanej pohľadávky právoplatnosť dňa 20.7.2017. Preto aj prvý právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 9C/38/2016 zo dňa 25.5.2016 predstavuje prekážku „res iudicata“ pre toto konanie vo vzťahu k nároku a k základom ich uplatňovania, z ktorých súd vychádzal už pri svojom prvom rozhodnutí, pričom jednou z týchto skutočností bola aj otázka posudzovania platnosti predčasného zosplatnenia úveru. Námietka právnej zástupkyne žalovanej preto v tomto smere neobstojí, keďže o platnom predčasnom zosplatnení úveru bolo už právoplatne rozhodnuté, a preto na akékoľvek ďalšie tvrdenia ohľadom nedoručenia upomienky č. 2 žalovanej už v tomto štádiu konania nemožno prihliadnuť, dávajúc do pozornosti aj zdôvodnenie uvedené v predchádzajúcom bode.

31. Odvolací súd len dodáva, že rovnako správne súd prvej inštancie prihliadol na aktuálne finančné pomery žalovanej a dlžnú sumu spolu s príslušenstvom zaviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť v 80 eurových mesačných splátkach, pričom správne vychádzal z argumentácie obidvoch strán sporu.

32. Podľa § 386 CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak  
a/ bolo podané oneskorene  
b/ bolo podané neoprávnenou osobou  
c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné alebo  
d/ nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

33. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku č. I. a III. ako vecne správny v spojení s výrokom o trovách konania, pričom odmietol odvolanie žalovanej proti výroku č. II. rozsudku, keďže týmto výrokom nie je žalovaná dotknutá na svojich právach (§ 386 písm. b/ CSP).

34. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnej žalovanej v odvolacom konaní 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške priznaných nárokov trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).